

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ד' | גיליון קפ"ט | ויקהל תשע"ו

כניסת
שבת

17:04

17:20

17:27

17:31

הזמנים לפי שיטת ר"ת

ביתר - ירושלים
ת"א - בני ברק
לונדון
ניו יורק

"מן הבאר ההוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל (לה, א-ב).

איתא (בילקוט תח): "אמר הקב"ה עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות. איתא בגמ' (ערכין טז): "מניין לרואה בחבירו דבר מגונה שחייב להוכיחו שנאמר 'הוכח תוכיח את עמיתך' וכו' יכול אפילו משתנים פניו ת"ל לא תשא עליו חטא". והעצה - שלא יוכיח בפרטיות אלא בתוך הקהל ויאמר בכללות כך וכך אסרה התורה, וממילא ישמע היחיד החוטא וישים אל לבו שחטא וישוב בתשובה שלמה בלא שיתבייש. וזהו - שיקהיל קהילות וילמדם ההלכות וידרוש לפניהם ברבים, רצ"ל דכשבה להוכיחם על איסורים שעברו, יוכיחם דוקא בפני רבים, שלא יתביישו, וילמדו דורות הבאים לנהוג כך, שתוכחתם תיעשה דוקא בפני קהל ועדה.

(בשוה"ט ליל שב"ק פר' ויקהל פקודי - החודש תשמ"ב)

היחיד בתוך הרבים

בשם כל ישראל... מביאה את השלימות הרצויה, כי כל ישראל הם כקומה שלימה, באשר אחד מסגל שלימות זו, וזולתו מסגל שלימות אחרת, ולצד זאת אחד לומד מחבירו את השלימות שלו, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונו של הקב"ה בלבב שלם.

מחדש לן רבינו הקדוש והטהור בעל ה'באר יעקב' זי"ע, כי לא זו אף זו, אלא גם התוכחה של הצדיק, אשר נאמרת

במקהלות, יש בה מימד אחר ושונה, כי אין הצדיק צריך להוכיח את כל יחיד ויחיד ולייסרו על פניו כאשר רואה בו דבר שאינו מתוקן, אלא דברי תורתו הכלליים הנאמרים בתוך ישרים ועדה, המה מביאים את השלימות הרצויה לכל אחד ואחד השומע את תורתו הקדושה אשר פולחת לב וכליות הגם כי אין לה מהות של תוכחה בפירוש ממש.

נאים הדברים ביותר למי שאמרם, להקהיל קהילות במשך עשרות שנים, לדבר נכבדות באהבה וביראה מתוך תבערה קדושה של התלהטות בעבודת השם - ועם כל זה, יוצא כל יחיד, מטהר ומצורף מתוך כבשן האש, והכל מתוך רגיעה של קדושה, אין היחיד מתבייש, כי בעצם לא הוכיחו אותו, אך בושה גדולה יש לו מעתה שלא לעשות קטנה או גדולה שאינה לפי רצון השם יתברך, הבושה הגדולה הזאת, אינה בושה מביישת אלא בושה מרוממת, המגדלת את האדם ומעלה אותו מעל כל המעשים.

עדיין דמותו המאירה של אותו צדיק נצבת כמו לפנינו, להאיר את חשכת הימים והלילות, מוכיחה ומתירה בעצם קיומה, כזה ראה וקדש, בלי מילים של מוסר, בלי מילים של פחד פחדים, היראה הגדולה באה, קמה וגם נצבה...

המילים הקדושות שאמר רבינו זי"ע: וממילא ישמע היחיד החוטא וישים אל לבו שחטא וישוב בתשובה שלמה בלא שיתבייש - עדיין כוחם יפה לפעול בעולם, כל הלומד את דבריו הקדושים, מתמלא יראת ה' טהורה העומדת לעד...

ישקו העדרים

רבות נכתב בספרי חסידות, אודות מעלת ההתקבצות אצל הצדיק, מאז הופעת אורו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, היו תלמידיו הקדושים, ותלמידי תלמידיו הרב המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, מקהילים קהילות קודש להשם יתברך ותורתו.

לא היתה הכונה בהקהלת קהילות אלו לשם התארגנות קהילתית, לתיקון החברה וכדומה, עיקר כוונתם של שרפי מעלה אלו היתה לייסד בישראל יסוד מוסד של עבודת השם, קבלת עול מלכות שמים באהבה ובשמחה, כי עבודת השם בתוך הקהל, עולה היא לאין ערוך מאשר עבודה ביחיד.

כאשר היחיד יושב ועוסק בתורה, לומד ומתפלל, אף כי יעשה זאת בשלימות הכי גדולה שישגל לעצמו, לעולם לא יוכל לראות עבודה של זולתו שהיא גדולה יותר משלו, כיון שכך, יגבה לבו בקרבו, תועבת ה' אשר שנה יטפח בתוך לבו, ולא יכשר לרצון כלל לפני הבורא יתברך.

זאת ועוד, הדביקות של המון העם אל הצדיק, אחד מיסודי היסודות של החסידות, כאשר הצדיק עומד בראש הקהל, כראש לגוף, כעין לעדה, כל מעשה אשר יעשה נשמה המקושרת אליו, ישפיע הצדיק אור גדול מאד, אור זך ומצוחצה, אור הבא מהמקום הקדוש ביותר.

ובכל פעם שנוסע האיש אל הצדיק, אף כי עבודתו שלו שלימה היא, אך בראותו התנהגות הצדיק כי שלימה היא על שלו עשרת מונים, יחרד לבבו וירתע לעשות רצון קונו וחפץ צורו יותר ויותר, מלבד העצה הטובה שיקבל מהצדיק להשתפר יותר ויותר ולעלות במעלות רמות בעבודת השם.

כאלו הן קהילות ישראל שרצה הקב"ה שיקהילו צדיקי ישראל לדורות עולם, מלבד הדביקות בצדיק עצמו, הדביקות בתוך כל ישראל,

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת תצוה תשע"ו

שמו בפרשה זו, ומהאי טעמא בחר ה' לומר דייקא בלשון ציווי ולא בלשון קיחה, כי לשון קיחה משמעותו בדברים, משא"כ לשון ציווי בא לומר שאין אופן אחר בלתה, וכל תורת ישראל תהא כרוכים אחר שמך.

ולפי"ז יבואר נמי היטב מה דאיתא במדרש כאן עה"פ (כח, א) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך וז"ל: הה"ד (תהילים קיט, צב) לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי, כשאמר הקב"ה למושה ואתה הקרב אליך וגו', הרע לו, אמר לו, תורה היתה לי ונתתיה לך, שאילולי היא, איבדתי עולמי וגו'. רצ"ל, שמושה רבינו היה חשק בעבודת הכהונה, עד שפייסו הקב"ה ואמר לו די לך בכתר תורה שהיא עולה על כולן, ואלמלא התורה היה העולם אבד. ואולי יש להעמיס בדברי פיוסו של הקב"ה, דעבודת הכהונה שייכת רק לבני הכהנים, ורק בזמן שבית המקדש קיים כשכהנים בעבודתם ולווים בשירים ובזמרים, משא"כ התורה הק' שאתה קיבלתה נא מרה לכל ישראל כולו כהנים ולוים וישראלים, ולא עוד אלא שעור מדת היא לעד ולנצח נצחים, בין שבית המקדש קיים ובין חלילה אם לאו, ובזה נתיישבה דעתו של משה רבינו.

אמרו רבותינו ז"ל (מגילה ו:): לאוקמי גירסא סייעתא מן שמיא היא. אולם, להשיג את הסייעתא דשמיא, צריך נמי סייעתא דשמיא, והאיך יעפיל האדם לזו המתנה? אולם, כשיהיה האדם דבוק בה' ובמושה עבדו, ויזכור תמיד מעמד הנשגב שבו קיבלו ישראל את התורה בהר סיני, כשחומר ארבעה חלקי הבריאה נהפכו בבת אחת לצורה, אזי ענין זה יצריך את שכלו להמשיך תמיד את מסור רת התורה, כאילו רגליו עומדים בעת לימודו בהר סיני, ששם היו הגופים מזוככים עד למאוד, וכשגוף האדם החומרי נהפך לנרתיקה של הנשמה, אזי יושפע על נשמתו מלוא חפניים של סייעתא דשמיא, ועי"כ יזכה בלימודו לאוקמי גירסתו בסייעתא דשמיא, וזהו הענין שהסמיכו שם חז"ל מאמרו של רב יצחק יגעת ומצאת - תאמין, רצ"ל, שע"י שיתייגע האדם בכוח אמנותו - ויאמין בכל לבו ונפשו שתורתו היא הנתונה לנו ע"י משה רבינו ואין זולתה תורה אחרת, אז יזכה שתהא התורה מצויה בידו, ויזכה להורות את המעשה אשר יעשה מתוך סייעתא דשמיא גדולה.

השבוע חל פורים קטן שהיא שלושים יום קודם חג הפורים, שבו ניתנה התורה לישראל מתוך אהבה, ואין שמחתנו אלא בשמחת התורה, שעיי"כ אנו מגלים דעתנו שחביבים עלינו דברי תורה ודברי סופרים. ובמגילת אסתר כתוב (ט, כז) קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, רצ"ל, עליהם מרומז על הדברים שבין האדם לקונו, ועל זרעם מרומז שקיבלו לתקן את הענינים של קדושת בניו והנהגת בני ביתו, שתהא כל הליכותם עפ"י התורה מתוך שמחה ואהבת הש"ת, עדי נזכה לשמוע קול ששון וקול שמחה בערי יהודה ובחוצות ירושלים, בביאת משיח צדקינו וגואלינו, אמן.

בתוה"ק (כו, ו) ואתה תצוה את בני ישראל, ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. ואיתא במדרש כאן (שמות רבה פרשה לו סימן א) הה"ד (ירמיה יא, טז) זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שְׁמֶנְךָ, ע"כ. ולכאורה איכא למידק בה טובא מילי דתמיהא, ואלו הם. א. דבפרשת תרומת המשכן (לעיל כה, ב) כתיב בה ויק' חו "לי" תרומה, ולמה נקט הכא לשון "אליך"? ב. דאיתא כאן בבעל הטורים וז"ל: לא הזכיר משה איהו סדר שלא הוזכר בה. והטעם, החומש, שמשעה שנולד משה אין סדר שלא הוזכר בה. והטעם, משום שאמר מחני נא מספרך אשר כתבת (להלן לב, לב) וקללת חכם אפילו על תנאי באה (מכות יא). ונתקיים בזה, ע"כ. אולם, לפי סדר הכתובים נאמרה דברי משה אחרי פרשתינו, וא"כ מדוע דייקא כאן נעלמה שמו של משה מהכתובים? ג. למה כתבה התורה כאן בלשון ציווי ולא בלשון דיבור כפי רוב המקומות? ד. אם המצווה היא להעלות נר תמיד, אזי צריכים הרבה זיתים ושמונים, ולמה נקט זית בלשון יחיד?

והנראה לבאר כל זאת בעזרתו ית"ש. בהקדם מה דאיתא בירושלמי (שקלים פרק ב' הלכה ה') רב גידל אמר, האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל השמועה כאילו עומד לנגדו שנא' (תהילים לט, ז) אַךְ בַּצֶּלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ וגו', ע"כ. וממילא, כאשר אנו זוכים ללמוד ולקיים את תורת ה' ומצוותיו, צריכים אנו שתעלה בליבנו זכרון משה רבינו, שהוא היה שליחו הנאמן של השי"ת ליתן את התורה לעם ישראל, כשלאחמ"כ מסרה ליהושע, ויהושע - לזק"נים, וזקנים - לנביאים, ונביאים - לאנשי כנסת הגדולה, ומתורגמים אנו דולים ומשקים עד עצם היום הזה. ולפי"ז נבוא אל ביאור הכ"תובים, דהקב"ה אמר למשה, דבכדי שלא תשתכח חלילה תורתו מישראל, אזי העצה היעוצה לך, היא, שכשנהגה בתורתנו הק', בל נשכח מי היה שליחו לקבל את התורה ליתנה לישראל לדורות עולם, וכשנצייר לפנינו דמות תבניתו של קבלת התורה במעמד הר סיני ע"י משה רבינו ע"ה, תעלה זכרוננו לפנייהם תדיר, ובוודאי תהא מסורת התורה מפלסת דרכה בליבם של ישראל ונחרטת היטב בקרבם, ועי"כ תהיה התורה חקוקה ועומדת להם ולזרעם אחריהם עד עולם, ולכך אמר לו הקב"ה כאן דייקא ויקחו "אליך" היינו, שבני ישראל יזכרו היטב שמך הגדול לעולמי עד, שהתורה המסורה עתה בידינו היא הנתונה אליך מאז ומקדם, וזהו שהביא המדרש הפס' זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שמך, שהתורה הק' שבידינו תהיה נקראת תמיד על שמך ככתוב (מלאכי ג, כב) זכרו תורת משה עבדי, אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל חקים ומשפטים, ושמן מרומז לחכמה כדאחז"ל (מנחות פה:): שמתוך שרגילין בשמן זית חכמה מצויה בהן, וכמו שהשמן אינה מתערב עם שאר משקין כמו"כ, תורתנו נתונה מפי משה רבינו, ובל יתערב זר ביניהם, אולם, כבר העידה התורה עליו (במדבר יב, ג) והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, וכשי מוע משה כוונת דברים אלו מהשי"ת, אזי מרוב ענוותנותו ביקש מהשי"ת דלכה"פ לא יכתב שמו בציווי דברים אלה, ולכך לא נכתב

שבחי רבינו סיפורי מעשיות מנ"ק רבינו הקוה"ט זיע"א

בשנים קדמוניות, עת אשר כוחו של כ"ק רבינו הקוה"ט זי"ע היה עדיין במונתיו, היה מרבה ליסוע אל הציונים המצוינים, מקומות הקדושים הפזורים בכל ארצות אירופה.

ימים ארוכים היה רבינו נודד מצוין אל ציון, ומצדיק אל צדיק, להשתטח על קבריהם ולבקש רחמים בזכותם עבור צאן מרעיתו.

ובהיות שנסיעות אלו תכופות היו, ולימים ארוכים נועדו, היו מתלווים אל רבינו מתי מעט מן המקורבים אשר יכולים היו להשאיר את בני ביתם ומשפחתם לזמן רב כל כך.

מספר לנו אחד מן החסידים המסתופפים בצל רבינו, כי באחד מן המסעות זכה להצטרף אל הפמליה הקדושה ולהתלוות אל רבינו בנסיעה מרוממת שכזו.

ובהיות שלא רבים היו המתלווים, ביקש מאד מהמשבקי"ם כי יואילו בטובם לאפשר לו ללוות את רבינו בהיכנסו להשתטח לפחות בציון של אחד מן הצדיקים.

המשבקי"ם אשר הרגיש כי עז חפצו להיות עם רבינו, אפשר לו להיכנס עם רבינו אל אוהל אחד מן הצדיקים ולהתייחד עמו שם בתפילה ובתחנונים.

אותו החסיד, ניצל את שעת הכושר, והוציא בפני רבינו דף גדול של קוויטל בו היו רשומים הרבה שמות של קרוביו, ידידיו ומכריו אשר זקוקים היו לישועה בעת ההיא. אלו אשר היו זקוקים לישועה מיוחדת סימן אותו חסיד בכוכבית קטנה, ששם צריך יתר תפילה וברכה.

רבינו החל עובר על הקוויטל, והנה עצר בשם של אחד מאחיו, והחל מתפלל עליו ומברכו יותר מכל השמות. אותו חסיד תמה מאד על דבר זה. שהרי כפי הידוע לו, אח זה בקו הבריאות הינו, ואינו זקוק לשוב ישיעה מיוחדת.

אך אמונת הצדיקים שבו מנעה בעדו מלשאול שאלות מיותרות והתמיהה נשארה בליבו.

לא ארכו השעות, ואותו חסיד מוקבל טלפון בהול מארה"ק, מיד שאל בשלום אח זה אשר רבינו ברכו כל כך. המה ראו כן תמוהו, מנין יודע הוא להתעניין בו כאשר נמצא הוא בארץ רחוקה אשר אין דרך להיוודע את אשר נעשה בארץ הקודש.

אך סיפרו לו, כי הלה עמד על משמרו כמשגיח באחד המפעלים, משיגיח ומפקח על פירוק סחורות מסוימות האם תואמים הם לרשומים ולאישורים של ועד ההשגחה.

נהג המשאית, אשר חסם את הדרך לרכב אחר, עלה למקומו והחל נוסע אחור עמ"נ לפנות מקום לרכב אשר רצה להיכנס לחניה. נהג המשאית לא שם ליבו כי במקום עומד אותו משגיח רכון על הסחורה, ואף המשגיח מוגדל האחריות לא שת ליבו לקורה מסביבו.

רק כאשר גלגלי המשאית נגעו בו, קלט את המצוקה הקשה בה הוא שרוי, אבל לא היה לו דרך להינצל ממלאך המוות הגדול הזה.

תפילת שמע ישראל כבר יצאה מפיו, והמשאית עצרה.

מיד התעוררה במקום מהומה והאח המשגיח פונה אל ביה"ח שם נקבע כי פציעתו קלה וחיצונית בלבד.

הנהג, מרוגש מגודל הנס, חידד את עוצמתו באומרו, שעפ"י חישוביו היה צריך ליסוע אחור בעוד כחצי מטר, אך משום מה יד עלומה גרמה לו לעצור במקום הזה דייקא.

כאשר שאל החסיד השווה בקרבת רבינו, באיזו שעה התרחשה התאונה, הבין הכל.

השעה היתה בדיוק הזמן בו עבר רבינו על הקוויטל הכללי כל כך, והאריך לברך דווקא אח זה.

אור זרוע לצדיק

הרה"ק ר' שלמה הכהן רבינוביץ –

בעל ה'תפארת שלמה' מראדומסק-נ"ט אדר תרנ"ו

הרה"ק ר' שלמה הכהן רבינוביץ נולד בשנת תק"ס בעיר וולאשצ'ו שבפולין ל אביו ר' דוב צבי הכהן, אשר כיהן כרב העיר. נצר למשפחת מתנגדים מפוארת, משפחתו מיוחסת להגה"ק ר' נתן שפירא זצ"ל ה"מגלה עמוקות", לב"ח, למהרש"ל ועד לרש"י. בידי סבו היה ספר יוחסין ובו ייחוס עד לאהרון הכהן.

מסופר שכאשר רבינו היה עדיין ילד, שיחק הוא ברחוב עם חבריו, באותה שעה עבר ברחוב הרה"ק ר' דוד'ל מלעלוב זצ"ל, כשראה הרה"ק מלעלוב, את רבינו משחק, קרא לו ונתן בידו סוכרייה ואחר לחש באוזנו "אתה תתקן מה שלא היה לזקן, שזקן לא חסר לו כלום חוץ ממה שלא הלך בדרך החסידות". בילדותו התחנך בפיטרכוב אצל רבי אברהם צבי מחבר הספר "ש"ת ברית אברהם" ואצל רבי דוד חריף מחבר הספר "בית דוד", מתלמידיו של "היהודי הקדוש" מפשיסחא. באותם ימים כונה "העילוי מוולוי" שצובה, וסופר עליו שלילה אחד בעודו לומד בבית המדרש, נכנס בו פחד, הוא נטל את השופר שהיה בבית הכנסת ותקע בו תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה. לפתע נתחלחל כאשר ראה נפטרים בתכריכים עומדים על יד החלונות ושואלים: "האומנם שופרו של משיח הוא זה?!" והוא נמלט מבית המדרש בבעתה. סיפור זה נתפרסם בכל הסביבה והכל דיברו על קדושתו הנוראה של העילוי אשר בתקיעתו הטוהרה הוציא נפטרים מקבריהם.

בימי בחרותו נודע רבינו ברחבי פולין כעילוי ובקי, ובחכמתו הגדולה עד שהרה"ק ר' בונים מפשיסחא זצ"ל התבטא עליו פעם "כי חכמת שלמה המלך מפעמת בר' שלמה מרדומסק".

בפיטרכוב נמשך רבינו לחסידות למורת רוחו של אביו שאמר עליו: "הפסד גדול הוא למוח כזה שמרבה לעסוק בחסידות ולא בפלפול". ובאותם ימים כאשר נחשף רבינו לדרך החסידות, החל נוסע לחצרות האדמו"רים, בתחילה היה תלמידו של "היהודי הקדוש", והחזוה מלובלין, ולאחר פטירתם, קיבל עליו מרותו של הרה"ק ר' מאיר מאפטא זצ"ל, שהיה לרבו המובהק, כמו"כ הסתופף רבינו אצל עוד קדושים וצדיקים, מהם הרה"ק ר' בער מראדושיץ זצ"ל, הרה"ק ר' יחזקאל מקוזמיר זצ"ל, הרה"ק ר' ישעיהו מפשדבור' והרה"ק ר' פישל מסטריקוב זצ"ל.

בשנת תקצ"ד התמנה רבינו לכהן כרב בעיר רדומסק, מיד עם התיישבותו ברדומסק הפכה העיר למרכז חסידי חשוב, כאשר חסידים מכל רחבי פולין נמשכו לאורו, ומאות חסידים החלו לבוא לשמוע את דברי תורתו. בתחילה ניסה לשלחם מעל פניו, אולם ככל שהתרבו הנוסעים לראדומסק נאלץ להיענות לרצונם.

המונים פשוטים רבים היו פוקדים את מעון קדשו של רבינו, והיו מבקשים ברכות על גשמיות, אך רבינו היה תר אחרי אנשי מעלה ויחיד סגולה הבקאים בתורת החסידות, ללמדם ולהשפיע אליהם מאוצרותיו הגדולים. אולם למרות הנהגתו זו אלפים שיחרו לפתחו לעצה וברכה.

רבינו היה מפורסם בפיכחותו ובתשובותיו הקולעות בכל דבר ועניין, הוא גם היה ידוע בהבחנתו הדקה וראיית הנולד, מספרים כי לאחר שנעשה לאדמו"ר הגיע לחדרו גביר גדול לבקש ברכה, אותו גביר כמ"י דת עשירותו כך הייתה מידת קמצנותו, למרות קמצנותו חש הגביר מחויב לתת לרבינו פדיון לפי רוב עושרו, ולכן למרות הקושי שבדבר, הוציא מארנקו סכום הגון והניחו לפני רבינו, רבינו שהכיר את מידת קמצנותו של הגביר ברכו, אך סרב לקחת את הכסף וצווה עליו לקחתו בחזרה, הגביר השיב את הכסף לארנקו והלך, לאחר לכתו של הגביר שאלו המשמשים בקודש את רבינו מדוע סרב לקחת את הכסף, הלא המצב בחצר קשה והוא זקוק לכסף זה ומדוע ויתר עליו, אמר רבינו למשמשיו אם הייתם רואים כיצד צהלו פניו של הגביר כאשר סירבתי לקחת את הכסף גם אתם הייתם מסרבים.

רבינו היה גם מפורסם בזיכרונו העצום, הוא זכר בעל פה מילה במילה ספרים שלמים והיה מצטט קט"ע ארוכים מהמקורות בתשובות לשואלים.

כמו"כ נודע רבינו כ"בעל תפילה" ומלחץ נפלא, ורבים נהרו לשמוע את נעימותו, כשהיה עובר לפני התיבה בקבלת שבת.

בשנת ה'תר"ג כאשר נפטר הרה"ק ר' ישכר בער מרדושיץ, ולאחר כאשר באסרו חג של פסח ה'תר"ח נפטר הרה"ק ר' יצחק מוורקה, רבים מחסידיו שניהם הצטרפו אל הנוסעים לרבינו בראדומסק.

בתקופה מסוימת התחיל רבינו ליסוע להרה"ק ר' משה מלעלוב וקיבל עליו את מרותו, הוא המשיך בכך עד עלייתו של הרה"ק מלעלוב לארץ ישראל בשנת ה'תר"א, שאז ציווה לחסידיו שיסעו לרבינו לראדומסק.

מסופר שאחרי פטירת החידושי הרי"מ בכ"ג באדר ה'תרכ"ו, אמר רבינו, שמקובל אצלו שכשיסתלק צדיק הדור, יקראו לו להיות בעל תפילה בקבלת שבת בשמים, ואכן באותו שבוע עוד לפני שבת נפטר. על פטירתו, בכ"ט באדר ה'תרכ"ו, מסופר כי קודם לחצות הלילה נטל לידייו את ספר הזוהר ולמד בו. מעט אחרי חצות הניח ידיו וראשו על הספר וכך נפטר. תלמידיו שבאו בבוקר מצאוהו "ישן" על ספר הזוהר ולא רצו להעירו. רק כעבור כמה שעות כשראו שהרבי לא מתעורר. נדהמו לראות כי הרבי נפטר.

למחרת בערב שבת כ"ט באדר ה' תרכ"ו נערכה הלוויתו במעמד רבבות מחסידיו.

זכותו יגן עליו ועל כל ישראל.

למשלוח עובדות, סיפורים ופתגמים קדישין מרבינו הקוה"ט,

נא לפנות למערכת "שארית יעקב": ת.ד. 50034 ביתר עילית

פקס: 02-5800149 דוא"ל: nadvornab@gmail.com

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

ביום ב' פרשת ויקהל, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לבת ידידנו הרה"ח פנחס סגל הי"ו.

ביום ג' פרשת ויקהל, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א במעמד כתיבת אותיות לס"ת שהוכנס לביהמ"ד סטאניסלאו. כ"ק רבינו, כובד בכתבת אות בס"ת, לאחמ"כ שוחח כ"ק מרן רבינו שליט"א עם כ"ק אדמו"ר מסטאניסלאו שליט"א דקות ארוכות, ושתו לחיים ובירכו זה את זה.

בהמשך היום קיים כ"ק מרן רבינו שליט"א מצוות ניחום אבלים אצל בני משפחת פלזנשטיין שיח' שישבו שבעה על פטירת אביהם ע"ה.

בערב השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לבת כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים ירושלים שליט"א, רבינו שליט"א שוחח עם אדמו"ר משומרי אמונים דקות ארוכות ושתו לחיים ובירכו זה את זה לכבוד השמחה.

ביום ד' פרשת כי תשא, שמחו אברכי החבורות בשמחת חברים ועשו לכבוד השמחה סעודת שבע ברכות ערוך כיד המלך בטוב טעם, במהלך הסעודה הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א להשתתף בשמחה וחזיק את בני החבורות.

ביום ה' פרשת כי תשא, קיים כ"ק מרן רבינו שליט"א מצוות ניחום אבלים אצל כ"ק אדמו"ר מערלוי שליט"א ואחיו הגה"צ רב דקהילת ערלוי בעירינו שליט"א ואחיו הרבנים הגאונים שליט"א, שישבו שבעה על פטירת אביהם אדמו"ר בעל ה"אמרי סופר" זצוק"ל.

בהמשך היום השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לבת ידידנו הרה"ח אליעזר הופמן שליט"א, עב"ג החתן שמואל ויטריאול נ"י בן הרה"ח דוב הי"ו.

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח **מרדכי אבא דויטש** הי"ו
לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ח **נחמן בורנשטיין** הי"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו

הרה"ח **נתן נטע לנדמן** שליט"א
לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו

הרה"ח **שמחה עקשטיין** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח **יחזקאל פרנקל** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח **שמואל שלמה שגור** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח **אהרן גנזל** הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח **שרגא ליפשיץ** הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח **אהרן מושקוביץ** הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח **אברהם ברנד** הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח **ישראל בורנשטיין** הי"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הרה"ח **אהרן לנדמן** הי"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הרה"ח **יונתן עקשטיין** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הרה"ח **מרדכי אברהם שגור** הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה כעתירת,

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

נדבת ידידנו הנכבד

הרה"ח **אהרן גנזל** הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון לרגל השמחה השרויה במעונו **בנישואי בנו נ"י בשטומ"צ** יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

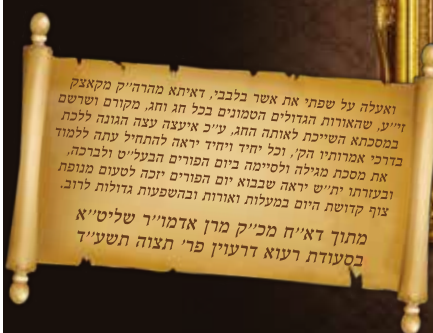
נדבת ידידנו הנכבד

הרה"ח **אברהם ברנד** הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון לרגל השמחה השרויה במעונו **בנישואי בתו שח"י בשטומ"צ** יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

נדבת ידידנו הנכבד

הרה"ח **ישראל בורנשטיין** הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון לרגל השמחה השרויה במעונו **בהכנס בנו הבה"ח חיים מרדכי נ"י** ונעם עול תורה ומצוות יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

מודעה רבא לאורייתא

לאור קריאת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ללמוד מסכתא מגילה ולסיימה ביום הפורים, הננו להודיע בזאת לכל קהל אנ"י ידידנו ואוהדינו הי"ו, כי מיד לאחר תפלת שחרית ביום הפורים הבעל"ט ולברכה, תתקיים סיום מסכתא רבתי רבוב עם

במעמד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ובצוותא חדא עם כל קהל אנ"י המסיימים שיחיו כל האברים שקיבלו ע"ע לימוד המסכתא מתבקשים להרשים בהקדם אצל המושב"ק הרב שלמה עקשטיין הי"ו

בני החבורות שי"ק וחשי"ג מתבקשים להרשים אצל ראשי החבורות.